

Skatteministeriet

17. maj 2024
J.nr. 2023-9536

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 186 - Forslag til lov om ændring af minimumsbeskatningsloven og ligningsloven (Gennemførelse af OECD's administrative retningslinjer om minimumsbeskatningsreglerne og ændring af listen over lande, der er omfattet af defensive foranstaltninger).

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af minimumsbeskatningsloven og ligningsloven (Gennemførelse af OECD's administrative retningslinjer om minimumsbeskatningsreglerne og ændring af listen over lande, der er omfattet af defensive foranstaltninger) (L 186)

Til § 1

1) Efter nr. 21 indsættes som nye numre:

»01. § 34, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Har en jurisdiktion for et regnskabsår pålagt en anerkendt kvalificeret indenlandsk ekstraskat, kan den indberettende koncernenhed ved beslutning truffet i overensstemmelse med § 54, stk. 3, beslutte, at ekstraskatten ansættes til nul for de koncernenheder, der er hjemmehørende i den pågældende jurisdiktion, og for statsløse gennemløbsenheder, der er oprettet i jurisdiktionen, og som er pålagt den indenlandske ekstraskat.«

02. § 34, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»Den indberettende koncernenhed kan ikke træffe en beslutning efter 1. pkt., hvis en gennemløbsenhed, der er det ultimative moderselskab eller er forpligtet til at anvende en regel om indkomstmedregning efter OECD's modelregler, er hjemmehørende i jurisdiktionen, og den anerkendte kvalificerede indenlandske ekstraskat ikke er pålagt enheden.«

[Safe harbour vælges af den indberettende koncernenhed og gælder også for statsløse gennemløbsenheder, men kan ikke anvendes, hvis ekstraskatten ikke er pålagt gennemløbsenheder oprettet i jurisdiktionen]

2) Nr. 34 affattes således:

»34. I § 54, stk. 3, indsættes efter »§ 34, stk. 1«: »og 2, § 34 a, stk. 1,«.

[Konsekvens af det under ændringsforslag nr. 1 foreslåede nye nummer 01]

Bemærkninger

Til nr. 1

Til nr. 01

Minimumsbeskatningslovens § 34, stk. 2, indeholder en særlig undtagelsesbestemmelse (en såkaldt safe harbour-bestemmelse), der er udformet i overensstemmelse med afsnit 5.1 i de administrative retningslinjer vedrørende OECD's modelregler, der blev offentliggjort i juli 2023.

Efter minimumsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 1. pkt., beregnes der ikke ekstraskat for de koncernenheder, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, der for et regnskabsår har pålagt en anerkendt kvalificeret indenlandsk ekstraskat.

Af bemærkningerne til bestemmelsen (Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 5 som fremsat, side 144) fremgår, at bestemmelsen indebærer, at den indberettende koncernenhed som udgangspunkt vil kunne fastsætte ekstraskatten i et regnskabsår for alle koncernenheder i en koncernenhed til nul, hvis den pågældende jurisdiktion har gennemført en anerkendt kvalificeret indenlandsk ekstraskat.

Ved den ved ændringsforslaget foreslåede nyaffattelse af minimumsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 1. pkt., foreslås det, at har en jurisdiktion for et regnskabsår pålagt en anerkendt kvalificeret indenlandsk ekstraskat, kan den indberettende koncernenhed ved beslutning truffet i overensstemmelse med § 54, stk. 3, beslutte, at ekstraskatten ansættes til nul for de koncernenheder, der er hjemmehørende i den pågældende jurisdiktion, og for statsløse gennemløbsenheder, der er oprettet i jurisdiktionen, og som er pålagt den indenlandske ekstraskat.

Ændringsforslaget vil for det første medføre, at det af bestemmelsens ordlyd vil fremgå, at det – som også forudsat i de ovenfor nævnte bemærkninger til den gældende bestemmelse – vil skulle være den indberettende koncernenhed, der træffer beslutning om at bringe bestemmelsen i anvendelse, når betingelserne herfor er opfyldt.

For det andet vil ændringsforslaget medføre, at safe harbour-bestemmelsen vil kunne finde anvendelse på statsløse gennemløbsenheder, der er oprettet i en jurisdiktion, hvor de er pålagt en anerkendt kvalificeret indenlandsk ekstraskat.

Kravene til en kvalificeret indenlandsk ekstraskat fremgår af punkt 115-118.54 i kommentarerne til artikel 10 i OECD's modelregler, og det fremgår heraf bl.a. (punkt 118.8.1), at det er valgfrit, om en kvalificeret indenlandsk ekstraskat pålægges statsløse gennemløbsenheder.

En gennemløbsenhed er i minimumsbeskatningslovens § 4, nr. 12, defineret som en enhed, der er skattemæssigt transparent i den jurisdiktion, hvor den er oprettet, medmindre den er skattemæssigt hjemmehørende i en anden jurisdiktion, hvor enheden anses for et selvstændigt skattesubjekt. Gennemløbsenheder anses for statsløse, medmindre enheden er det ultimative moderselskab i koncernen eller er pålagt at anvende reglen om indkomstmedregning efter OECD's modelregler, jf. minimumsbeskatningslovens § 5, stk. 2.

Har en jurisdiktion valgt at pålægge statsløse gennemløbsenheder en anerkendt kvalificeret indenlandsk ekstraskat, skal safe harbour-bestemmelsen også kunne finde anvendelse i forhold til sådanne enheder, jf. bilag A, kapitel 3, punkt 41, i kommentarerne til OECD's modelregler.

Ændringsforslaget er nødvendigt for at sikre dette, da den gældende bestemmelse i minimumsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 1. pkt., kun finder anvendelse på koncernenheder (herunder medlemmer af en joint venture-koncern, jf. minimumsbeskatningslovens § 4, nr. 2, 2. pkt.), der er hjemmehørende i den jurisdiktion, der har indført den indenlandske ekstraskat.

Til nr. 02

Minimumsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 3. pkt., indeholder en undtagelse fra adgangen til at ansætte ekstraskatten til nul efter safe harbour-bestemmelsen i § 34, stk. 2, 1. pkt., i tilfælde, hvor en anerkendt kvalificeret indenlandsk ekstraskat ikke er pålagt gennemløbsenheder, der er oprettet i jurisdiktionen. Efter bestemmelsen finder safe harbour-bestemmelsen i disse tilfælde ikke anvendelse på statsløse gennemløbsenheder, der er ultimative moderselskaber, og på gennemløbsenheder, der er forpligtet til at anvende en regel om indkomstmedregning efter OECD's modelregler.

Den danske safe harbour-bestemmelse skal leve op til de særlige regler i bilag A, kapitel 3, punkt 37-49, i kommentarerne til OECD's modelregler. Disse regler finder anvendelse i tilfælde, hvor en kvalificeret indenlandsk ekstraskat er udformet på en måde, der ikke fuldt ud sikrer, at der opkræves en ekstraskat, der mindst svarer til, hvad der følger af OECD's modelregler, men hvor afvigelserne er af så begrænset karakter, at det ikke bør være helt udelukket at anvende safe harbour-bestemmelsen.

I stedet vil koncernerne specifikt i de tilfælde, hvor afvigelserne vil kunne føre til resultater, der ikke er konsistente med en anvendelse af OECD's modelregler, være afskåret fra at anvende safe harbour-bestemmelsen enten generelt for jurisdiktionen eller for bestemte enheders vedkommende.

Efter OECD's modelregler anses gennemløbsenheder, der er ultimative moderselskaber, eller som er forpligtet til at anvende en regel om indkomstmedregning efter OECD's modelregler, for at være hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor de er oprettet. Efter OECD's modelregler skal sådanne enheders kvalificerede indkomst eller tab derfor medregnes ved opgørelsen af koncernens effektive skattesats og ekstraskat på jurisdiktionsniveau, jf. tilsvarende minimumsbeskatningslovens § 28, stk. 2, og § 29, stk. 2. Indgår sådanne enheder blandt koncernenhederne i en jurisdiktion, og er de ikke pålagt den indenlandske ekstraskat, vil der ikke være sikkerhed for, at den indenlandske ekstraskat for koncernenhederne mindst svarer til, hvad der følger af OECD's modelregler.

I overensstemmelse med bilag A, kapitel 3, punkt 42 og 43, i kommentarerne til OECD's modelregler skal konsekvensen heraf være, at koncernen ikke skal kunne anvende safe harbour-bestemmelsen i jurisdiktionen.

Ved den ved ændringsforslaget foreslåede nyaffattelse af minimumsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 3. pkt., foreslås det, at den indberettende koncernenhed ikke kan træffe en beslutning efter 1. pkt., hvis en gennemløbsenhed, der er det ultimative moderselskab eller er forpligtet til at anvende en regel om indkomstmedregning efter OECD's modelregler, er hjemmehørende i jurisdiktionen, og den anerkendte kvalificerede indenlandske ekstraskat ikke er pålagt enheden.

Ændringsforslaget er nødvendigt for at sikre, at minimumsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 3. pkt., lever op til kravene i bilag A, kapitel 3, punkt 42 og 43 i kommentarerne til OECD's modelregler. Det skyldes bl.a., at den gældende bestemmelse i minimumsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 3. pkt., kun afskærer koncernen fra at anvende safe harbour-bestemmelsen specifikt for de pågældende gennemløbsenheders vedkommende, mens koncernen efter OECD-reglerne generelt skal være afskåret fra at anvende bestemmelsen for jurisdiktionen.

Det bemærkes, at koncernen efter forslaget vil være afskåret fra at anvende safe harbour-bestemmelsen i jurisdiktionen, hvis der efter reglerne om den anerkendte kvalificerede indenlandske ekstraskat beregnes en ekstraskat for de pågældende gennemløbsenheder, men denne ekstraskat pålægges andre enheder i jurisdiktionen.

Til nr. 2

Den indberettende koncernenhed har i en række henseender mulighed for at træffe et valg med hensyn til anvendelsen af minimumsbeskatningslovens regler. Loven giver adgang til valg, der gælder for hele koncernen, men også valg vedrørende anvendelsen af lovens bestemmelser for enkelte koncernenheder eller for enkelte jurisdiktioner.

Minimumsbeskatningslovens § 54, stk. 3, indeholder en opregning af de valg, der skal oplyses til Skatteforvaltningen ved indgivelsen af det i minimumsbeskatningslovens § 53 omhandlede standardskema.

Det foreslås ved ændringsforslaget, at lovforslagets nr. 34 affattes således, at der i minimumsbeskatningslovens § 54, stk. 3, efter »§ 34, stk. 1« indsættes »og 2, § 34 a, stk. 1,«.

Det betyder, at der indsættes en henvisning til minimumsbeskatningslovens § 34, stk. 2, efter henvisningen til § 34, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse har sammenhæng med den ved ændringsforslag nr. 1 under nr. 01 foreslåede nyaffattelse af minimumsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 1. pkt. Efter dette forslag skal den indberettende koncernenhed træffe et valg om anvendelse af bestemmelsen i overensstemmelse med minimumsbeskatningslovens § 54, stk. 3.